

Mál nr. 412/2013
M og
V vegna slysatryggingar sjómanna.

Sönnun líkamstjóns vegna slyss á sjó þann 28. maí 2005.

Gögn.

1. Málskot móttakið 26. nóvember 2013.
2. Bréf V dags. 17. desember 2013 ásamt afritum svarbréfa V til M eða lögmans hans dags. 30. júlí 2008, 26. október 2010, 27. nóvember 2012 og 15. júlí 2013.

Málsatvik.

Af gögnum málsins má ráða að M telji sig eiga rétt til bóta úr slysatryggingu sjómanna vegna slyss sem hann varð fyrir þann 28. maí 2005 um borð í H. Í málskoti kemur fram að M lýsir áverkum sem hann fékk í þessu slysi þannig að hann hafi meiðsl á vinstri öxl og hálsi. Í gögnum málsins má ráða að M hafi rætt við heimilislækni sinn vegna umrædds slyss tveimur dögum síðar. Einnig kemur fram í gögnum málsins að M hafi leitað samtals 45 sinnum til heimilislæknis á tímabilinu 28. maí 2005-5. desember 2007, skv. útskrift úr tímaskráningarkerfi heilsugæslunnar.

M telur að þau gögn sem hann hefur lagt fyrir V sýni að hann hafi hlotið ákverka í slysinu frá 28. maí 2005 sem meta þurfi sérstaklega með læknisfræðilegu mati. M kvartar yfir þeirri afstöðu V að fallast ekki á að sannað sé hvaða líkamstjón hann hafi hlotið í greint sinn. M vísar til þess að hann hafi leitað mjög oft til læknis strax eftir slysið sem og að hann haf ekki getað sinnt vinnu sinni á sjó vegna afleiðinga slyssins á næstu árum þar á eftir. M bendir auk þess á að læknisfræðileg gögn sýni að líkur séu á hann hafi hlotið áverka á vinstri öxl sem hafi leitt til varanlegra afleiðinga. M bendir einnig á að ekki megi blanda saman afleiðingum annars slyss sem hann hafi orðið fyrir á árinu 2004 en í matsgerð vegna þess slyss hafi eingöngu verið fjallað um afleiðingar þess slyss og á matsfundi vegna þeirrar matsgerðar hafi M því eingöngu talað um afleiðingar þess slyss en ekki þess slyss sem málskotið beinist að. M krefst þess að V standi að mati á afleiðingum slyssins frá 2005.

V telur að ósannað sé að M hafi hlotið áverka, m.a. á vinstri öxl, í umræddu slysi sem leitt hafi til tímabundinna eða varanlegra afleiðinga. V bendir m.a. á að M hafi ekki minnst á afleiðingar þessa slyss frá 2005 þegar hann gekkst undir mat á árinu 2006 vegna afleiðinga annars slyss sem varð á árinu 2004. M vísar einnig til þess að takmörkuð læknisfræðileg gögn liggja fyrir um læknisheimsóknir M vegna óþæginda tengd vinstri öxl fyrr en á árinu 2007. Ekki sé hægt að leggja til grundvallar að þau óþægindi tengist slysinu í lok maí 2005 þar sem skorti samfellu í læknisfræðilegum gögnum málsins um afleiðingar þessa slyss. Einnig vísar V til þess að kröfur M vegna málsins séu fyrndar í skilningi 29.gr. þágildandi laga um vátryggingarsamninga nr. 20/1954.

Álit.

Ágreiningur snýr aðallega að því hvort sýnt sé fram á orsakatengsl milli tjónsatviks sem varð þann 28. maí 2005 og þeirra óþæginda sem M kveðst eiga við að stríða í dag, aðallega þá í vinstri öxl. Ekki er að sjá af gögnum málsins eða afstöðu V að ágreiningur sé um atvik atburðarins sem slíks heldur eingöngu afleiðingar hans.

Mat nefndarinnar liggur í því að meta hvort meiri líkur eða minni eru á því að líkamstjón hafi orðið vegna slyss M og hvers eðlis það er og hvort meiri líkur en minni séu á því að af því hafi hlotist afleiðingar sem beri að leggja sérstakt mat á.

Af gögnum málsins má ráða að M hafi leitað til læknis vegna afleiðinga slyssins tveimur dögum eftir að það átti sér stað og kvartað um verk í vinstri öxl. Ekki hafa verið lögð fram frekari

læknisfræðileg gögn sem staðfesta með óyggjandi hætti greiningu áverka, kvartanir M eða meðferð vegna umræddra meiðsla sem M kveðst hafa orðið fyrir við umrætt slys. Þau sönnunargögn sem liggja fyrir er frásögn M um einkenni sín. Engar forsendur eru til þess að efast um frásögn M en það skortir áþreifanlega ítarlegri sönnunargögn til stuðnings þeirri frásögn þegar lagt er mat á hvort afleiðingar séu sannaðar.

Þegar lítið er til annarra gagna er hins vegar ljóst að það liggur ekki heldur fyrir sérstakt mat á því hvort orsakatengsl séu milli einkenna sem M lýsir og þess slyss sem hann varð fyrir. Í ljósi þessara takmörkuðu gagna telst vafi um orsakatengsl í þessu máli verulegur. Að öllu virtu telst M því ekki hafa leitt nægar líkur, þ.e. meiri líkur en minni, að því að þau óþægindi sem hann lýsir sé hægt að rekja til slyssins 28. maí 2005. Þegar gerð er krafa til greiðslu bóta úr váttryggingum ber sá sem gerir slíka kröfu sönnunarbyrði um að hann eigi rétt til greiðslu bóta. Hallann af sönnunarskorti þeim sem hér hefur verið lýst verður því að leggja á M. Ekki verður því fallist á kröfu hans um að V láti fara fram mat á mögulegum afleiðingum fyrrnefnds slyss hans.

Þegar af þeirri ástæðu þarf ekki að taka sérstaka afstöðu til mögulegrar fyrningar í skilningi 29.gr. laga nr. 20/1954.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysatryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík 22. janúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.